

var tilbage til Rigsdagssamlingens Slutning, blev det ikke fastholdt til Afstemning i Salen. Det maa nemlig indrømmes, at det kun er faa, ja, man kan vist godt sige, at der neppe er nogen af Rigsdagens Medlemmer, der kan være eller er inde i Detaillerne i Takstlovene, ja, jeg fristes til at sige, at kun de Mænd, der til Stadighed beskæftiger sig med disse Ting, kan overse Enkelthederne. Det var Bevæggrundten for mig til i Samlingen 1910—11 at stille det foromtalt Ændringsforslag, men efter hvad der er sket siden, vil jeg ikke for Tiden genoptage Ændringsforslaget, særlig da jeg ikke ønsker det gennemført under den nuværende højtærede Trafikministers Ledelse. Den højtærede Minister udtalte sig ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget den 9. September d. A. saaledes — det findes i Tidenden Sp. 1353 —: „Jeg har en Fornemmelse af, at Forslaget nogenlunde træffer det, som det under de nuværende Omstændigheder vil være rigtigt at gennemføre. Selvfølgelig maa der i Udvalget forhandles om Enkeltheder i Lovforslaget, og principielt kan jeg heller ikke modsætte mig en eventuel Tilbøjelighed til at forøge Statsbanernes Indtægter. Men jeg vil understrege, hvad jeg ogsaa fremhævede ved Forelæggelsen, at det vil være meget tvivlsomt, om man opnaar Hensigten ved at foretage yderligere Forhøjelse. Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Jensen-Sønderup, henviste til Privatbanernes Takstforhøjelser, som i de fleste Tilfælde er højere end Statsbanernes, hvorhos allerede Taksterne i sig selv gennemgaaende er højere end Statsbanernes. Men det har dog vist sig, at man for flere af disse Privatbaners Vedkommende har naaet den Grænse, som man ikke tør overskride. Maa jeg her indskyde, at naar Ministeriet har fundet det rigtigt stadig at approbere Privatbanebestyrelsernes Forslag om Takstforhøjelser, ligger det i, at Ministeriet ikke har kunnet henvise Privatbanerne til at skaffe sig Dækning ad nogen anden Vej. Det ligger ogsaa noget i, at Ministeriet i høj Grad har ønsket at respektere Privatbanebestyrelsernes Ret til at bestyre deres egne Forhold, saaledes som de nu finder det bedst. Men det Tidspunkt er for øvrigt for længst indtruffet, hvor Banebestyrelserne ikke længere tænker paa Forhøjelser af deres Takster, fordi det flere Steder har vist sig, at saadanne kan de ikke foretage udover et vist Punkt; thi saa virker det tilbage paa Driften, fremkalder Nedgang i Trafikken og giver ikke nogen forøget Indtægt. Derfor er man nu for-

skellige Steder inde paa at søge at faa Kommunerne til at træde til med Tilskud, hvilket utvivlsomt ogsaa i mangfoldige Tilfælde vil være nødvendigt, hvis Privatbaner ikke skal indstille deres Virksomhed. For Statsbanernes Vedkommende har jo Forholdet været det, at der har man Statskassen at ty til til Dækning af Underskuddet“. Disse Ord udtalte den højtærede Minister som anført den 9. September i Aar; men den 4. eller 5. Oktober har Ministeren approberet Takstforhøjelser for Aalborg Privatbane paa ca. 50 pCt. Det maa synes at være Bevis for, at baade Aalborg-Banens Ledelse, som har foreslaaet en Forhøjelse af Taksterne, og den højtærede Minister har haft den Opfattelse, at man endnu ikke var kommet saa vidt, at den Fare var til Stede, som den højtærede Minister har udtalt, der vilde være ved at forhøje Privatbanernes Takster. Den samme Dag, altsaa den 9. September, udtalte den højtærede Minister endvidere følgende — det findes i Folketingstidenden Sp. 1378 —, og Udtalelsen var, saa vidt jeg ved, henvendt til et Medlem her fra København, jeg tror, at det var Hr. Grosserer Jensen. Ministerens Udtalelse lød saaledes: „Hvad angaar Statsbanernes forretningsmæssige Ledelse, kan det dog ikke være det ærede Medlems Mening at ville bedømme Statsbaneledelsens Forretningskyndighed eller Dygtighed paa Grundlag af, at man har for lave Takster. Det er jo nemlig ikke Statsbanernes Ledelse, som fastsætter Taksterne, og der er dog ingen Grund til at lade Folk gaa rundt i den Misforstaaelse, at naar Statsbanerne ikke giver Overskud, skyldes det daarlig forretningsmæssig Ledelse. Det ærede Medlem kan slet ikke være i Tvivl om, at hvis Statsbanernes Ledelse havde Frihed til at sætte Taksterne op efter Behag og gjorde det, kunde der meget hurtigt fremkaldes et stort Overskud, som jeg ogsaa sagde før“. Her siger Ministeren altsaa, at hvis Statsbanernes Ledelse kunde sætte Taksterne op efter Behag, kunde der meget hurtigt fremkaldes et stort Overskud. En Forhøjelse af Taksterne ved Statsbanerne vilde altsaa meget hurtigt give et stort Overskud, medens det modsatte skulde være Tilfældet ved Privatbanerne. Jeg kan ikke finde Logikken deri. Jeg antager egentlig, at den Del af Befolkningen, der væsentlig benytter Privatbanerne, og den Del, der i væsentlig Grad benytter Statsbanerne, vistnok omtrent er af samme Støbning, hvad enten det gælder Persontrafik eller Godstrafik. Erfaringen har vist